

KAKO OLAKŠATI OBITELJIMA ČIJI ČLAN BOLUJE OD ALZHEIMEROVE BOLESTI

Obitelj je žrtva, ali i najpoželjniji

skrbnik

Z. X. 11. 94

Promjena ponašanja, zaboravlja vest, zbunjenost i razdražljivost u osoba starijih od 65 godina u najvećem se broju slučajeva objašnjava kao normalan dio starosti. Takvim dijagnozama jednako su skloni liječnici i bolesnici, zanemarujući pri tome činjenicu da navedeni simptomi nerijetko znače početak općeg propadanja ličnosti, tj. podmukle Alzheimerove bolesti. Zbog čega bolest nastaje i kako se liječi danas je još nepoznanica. Zna se jedino da broj oboljelih u svijetu raste, a prema grubim procjenama - jer službenih i nema - 'sindrom' Alzheimerova u Hrvatskoj je zahvatio oko 70.000 ljudi.

S obzirom na to da su bolesnici i njihove obitelji u većini slučajeva prepušteni sami sebi, bez odgovarajuće - pa makar i samo psihološke - pomoći od strane društva, neurolog u zagrebačkoj KB »Rebro« dr. Zdenko Mubrin u svibnju je ove godine osnovao Udrugu za Alzheimerovu bolest, koja je prva takve vrste u Hrvatskoj. Cilj te udruge je, kaže Z. Mubrin, savjetovati obitelji

• **Cilj prve hrvatske Udruge za Alzheimerovu bolest je savjetovati obitelji, pružiti im stručnu i psihološku pomoć te uspostaviti učinkovitiju socijalnu skrb u odnosu prema oboljelima**

te im pružiti stručnu i psihološku pomoć, a uz to i uspostaviti učinkovitiju socijalnu skrb oboljelih od Alzheimerove bolesti kako se za bolesnike ne bi počelo skrbiti tek onda kada problem poprimi veće razmjere i uistinu postane državnim problemom.

Kako se obitelj nosi s bolešću svoga člana i koliko ona može pomoći? Jedan se član obitelji, neizbježno, mora 24 sata na dan brinuti o bolesniku, pritom nesebično žrtvujući svoj posao, karijeru, zdravlje, život... To je najčešće bračni drug. Važno je, također, da se obitelj na vrijeme pripremi na nepokretnost osobe i slabljenje svih životnih funkcija, što slijedi u razdoblju od jedne do dvije pa čak i petnaestak godina.

Neke obitelji bolesnika pokušavaju smjestiti u dom, no takve ustanove u

nas nisu ni tehnički ni u bilo kojem drugom smislu prikladne za skrb, koja je oboljelom od Alzheimerove bolesti nužna. Kod nas, naime, ne postoji ni jedna ustanova koja bi takvog bolesnika zadržala na skrbi dulje od mjesec dana, zbog čega je uloga obitelji u takvim slučajevima neizmerno važna. Oboljeloga od Alzheimerove bolesti stoga je najbolje zadržati u njegovoj kući, među ljudima koje poznaje otprije jer bi u suprotnom postao razdražljiv, preplašen i nesiguran. Iako su tjelesne sposobnosti takvih ljudi bitno oslabljene, njihov emotivni život i dalje traje. Stoga ih svakodnevno treba voditi u šetnju, zadržati ih u kontaktu s osobama s kojima su se družili prije negoli su oboljeli te ih, uz bezgranično strpljenje, i deset puta, ako je to potrebno, nanovo

upoznavati s osobama koje su izbrisali iz sjećanja. Osim toga, važno je što duže zadržati ritual hranjenja za istim stolom s ostalim članovima obitelji, pa i onda kada to postane pomalo degutanтно ostalim ukućanima.

Iako je Alzheimerova bolest danas još nepoznanica, američki stručnjaci tome su posvetili velik broj studija i istraživanja. Dokazali su, naime, da obiteljima oboljelog, i nakon njegove smrti, u gotovo 100 posto slučajeva u naslijeđu ostaju bolesti psihičke ili fizičke naravi. Kako lijeka za Alzheimerovu bolest nema, a smrt je neizbježna, obiteljima ostaje jedino mogućnost da, unatoč vlastitoj žrtvi, oboljelom olakšaju posljednje dane, kao i nada da će društvo uskoro osigurati odgovarajuću moralnu i materijalnu pomoć, kako bolesnicima, tako i skrbnicima.

Danijela
ČUK

**SPASITE ZUBE
TRAJNO**
SPRIJEČITE I ISCIJELITE
GINGIVITIS I PARODONTITIS
VITA EXTRA 020/742-043